

КОУЧИНГ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ТЕХНОЛОГІЯ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Сучасна парадигма освіти визначається тенденціями до постійного вдосконалення педагогічної майстерності викладачів за всією освітньою вертикаллю, зокрема й на рівні вищої освіти. Особливої уваги заслуговують ті підходи до організації освітнього процесу, що роблять середовище навчання та педагогічну взаємодію функціональними й практично спрямованими. Саме тому етимологічно закордонна технологія коучингу в контексті української освіти набуває дедалі більшого визнання. Мета статті – теоретично окреслити коучинг як педагогічну технологію викладання іноземної мови в закладах вищої освіти на основі узагальнення наявного досвіду застосування коучингового підходу для стимулювання іншомовних компетентностей здобувачів. Аналіз літератури показав, що ніша мовного коучингу в розрізі загальних коучингових практик розвивається чи не найбільш інтенсивно. У представленій розвідці дано визначення поняття мовного коучингу, з'ясовано специфіку технологій мовного коучингу порівняно з традиційним викладанням іноземної мови. Сформульовано умови успішного застосування коучингових технологій у вишах та передбачено перешкоди, які стають на заваді застосуванню мовного коучингу в українських вишах. Коучингові технології під час викладання іноземної мови є способом інтенсифікації навчання, максимально індивідуалізованого підходу до навчання здобувачів вищої освіти. Окрім того, коучинг, поряд із високою викладацькою майстерністю й досконалим знанням цільової іноземної мови викладачем, є ознакою високої кваліфікації педагога. У результаті застосування коучингових технологій студенти вчать утримувати контроль над власним процесом вивчення мови та цільовими процесами іншомовного особистого чи професійно детермінованого спілкування. Подальші дослідження з теми доцільно організувати емпірично задля експериментального визначення ефективності застосування провідних коучингових технологій під час викладання студентам ЗВО іноземної мови. Зокрема, ідеться про техніки SMART to GROW; SMART, PURE & CLEAR goals, GROWTH Targets.

Ключові слова: коучинг, мовний коучинг, педагогічна технологія, ЗВО, іноземна мова, іншомовна компетенція.

За останнє десятиліття спостерігається значне зростання у використанні коучингу як педагогічної технології в навчальних закладах чи не за всією їх вертикаллю. Коучинг використовується в школах, коледжах та університетах всього світу. Провідні дослідження з розроблення ефективних підходів до коучингу відбуваються переважно в англійськомовних країнах (звідси й термін-англізм [9]): Великій Британії, США, Австралії та Новій Зеландії, які надають цінну академічну підтримку цій порівняно новій галузі, завдяки чому вона продовжує швидко розвиватися в низці країн світу, зокрема в Україні. Коучинг є формулою активного розвитку, за допомогою якої досвідченіша особа (коуч) надає підтримку учню / студенту або клієнту, аби той міг досягти конкретної особистої чи професійної мети – через забезпечення навчального супроводу та керівництва [9]. Подеколи коучинг може позначати неформальні двосторонні взаємини, коли один із учасників колаборації має більше досвіду й знань, ніж інший, і пропонує поради та керівництво, які допоможуть іншому учаснику досягти якісно вищого рівня компетентності в певній сфері.

Актуальність вивчення коучингу як педагогічної технології викладання іноземної мови визначається такими рівнями, як:

- *соціальний* – як відповідь на запит високого рівня знання іноземної мови сучасними випускниками ЗВО для можливості бути конкурентними на ринку праці;

- *організаційний* – як оптимальне педагогічне рішення, викликане 1) неможливістю вивчити іноземну мову достатньо за ту невелику кількість аудиторних годин, що зазвичай надається освітньо-професійними програмами; 2) потребою оптимізувати підходи до викладання так, аби досягти найвищих результатів за найкоротший час; 3) збільшенням кількості годин, відведених на самостійну роботу студента, поширенням тенденцій освіти впродовж життя, зростанням суб'єктності в освіті та ін.;

- *науково-теоретичний рівень*: науковий дискурс коучингового підходу та коучингових технік містить потребу комплексних досліджень, пов'язаних із теоретико-емпіричною оцінкою впровадження коучингових технологій загалом та мовного коучингу у викладанні іноземних мов зокрема; так само недостатньо вивчено концептуальні основи коучингового підходу у системі кваліфікації викладачів іноземної мови; бракує також обґрунтування теоретичних основ методик мовного коучингу та коучинг-сесій;

- *практико-орієнтований рівень*: недостатність емпіричного, експериментального вивчення проблеми призводить до браку праць, у яких розглядаються потенційні можливості коучингового підходу у формуванні іншомовних компетенцій здобувачів вишів.

Мета статті полягає в теоретичному окресленні коучингу як педагогічної технології викладання іноземної мови в закладах вищої освіти на основі узагальнення наявного досвіду застосування коучингового підходу для стимулювання іншомовних компетентностей здобувачів. Це передбачає: 1) визначення поняття мовного коучингу та стану дослідженості питання в зарубіжній та вітчизняній науці й практиці; 2) з'ясування специфіки технологій мовного коучингу порівняно з традиційним викладанням іноземної мови;

3) формулювання умов успішного застосування коучингових технологій у вишах та передбачення перешкод, які стають на заваді застосуванню мовного коучингу в українських вишах.

Важливо, що коучинг відрізняється від наставництва (менторства) тим, що зосереджується на конкретних завданнях чи цілях, а не на загальному розвитку [10, с. 169]. Підкреслюючи «самокерований» характер коучингу, треба наголосити, що коучинг – це не просто навчання чи обмін досвідом. Йдеться про створення найкращого середовища для того, щоб здобувач освіти міг вчитися самостійно. Н. Щур підкреслює, що аналіз психофізіологічних особливостей мовлення підтверджує коректність думки, наче мови неможливо навчити (слабкість ініціативи викладача, якщо немає зустрічної ініціативи від студента), натомість мови можливо лише навчитись (активна та усвідомлена позиція студента, зацікавленого в результаті навчання) [4, с. 144].

Коучинг є більш алгоритмічним, порівняно з менторством, оскільки є вихідна точка, проєктована кінцева (бажана) точка, алгоритм дій коуча, який допоможе студенту пройти шлях удосконалення максимально швидко та з найвищим результатом. Етимологічно термін «коуч», який тоді був сленговим словом, уперше було вжито в Оксфордському університеті 1830 року: він позначав людину, яка надала допомогу здобувачеві під час складання екзамену, у результаті чого було досягнуто позитивного результату (успішного складання іспиту з бажаною оцінкою). Отже, коучинг можна вважати продуктивним супроводом студента від точки А до точки Б, де точка А є його вихідним рівнем компетентності, а точка Б – бажаний, якого потрібно досягти в результаті коучингу. Коучинг підвищує здатність студентів реалізувати свій невикористаний потенціал – через підвищення самосвідомості та почуття особистої відповідальності, де коуч сприяє самостійному навчанню студента засобами пояснення, опитування, активного слухання, створення ситуації долання труднощів і через заохочувальний клімат [6, с. 1243; 13].

Такий спосіб розуміння коучингу підкреслює, наскільки ідеально він узгоджується з метою освітніх організацій. Ключова відмінність освітнього коучингу полягає в чіткій меті покращення навчальних досягнень студентів. Хоча основна увага приділяється успіху здобувачів, коучинг таргетований на підтримку кожного в освітньому співтоваристві. В освітніх установах, зокрема університетах, коучинг використовується в чотирьох сферах: для підтримки освітнього лідерства; удосконалення професійної практики викладачів; безпосередньої підтримки студентів; налагодження продуктивного зв'язку навчальних закладів із громадськістю. Окрім реалізації формальних можливостей коучингу, адміністрації освітніх закладів цілеспрямовано працюють над впровадженням «філософії коучингу» у свою організаційну культуру. Це можна зрозуміти як культуру, яка заохочує автономію, самовизначення та амбіції в сприятливому кліматі. Так, у США коучі працюють з викладачами, щоб допомогти їм удосконалити практику викладання, в Австралії та Великій Британії керівники освітніх закладів вивчають коучинг, щоб покращити власні лідерські якості, у Новій Зеландії студентів навчають взаємного коучингу (підтримка студентів один одного в традиціях коучингу – *peer coaching*).

Аналіз літератури з теми показує зростання актуальності досліджень у сфері коучингу, зокрема досліджень ефективності застосування коучингових технологій для навчання іноземної мови. Проблему технологій мовного коучингу вивчають вітчизняні та зарубіжні науковці. Н. Щур розуміє коучинг як систему сприяння особистості (у нашому разі – здобувачеві вищої освіти) стосовно визначення й досягнення нею її особистісно-професійних цілей впродовж мінімального часу та з мінімальними затратами ресурсів / зусиль у спосіб, коли розкривається навчальний потенціал конкретного студента й створюється сприятливе середовище навчання, що має на мені полегшити рух до наміченої самим студентом мети (в ідеалі – абсолютно самостійно й унаслідок самокритичного аналізу). Неправильно цілком ототожнювати коучинг із репетиторством чи консультаційними зустрічами. Хоча той факт, що, замість незмінного дотримання програми вивчення іноземної мови, викладач-коуч зміщує акцент на вимоги конкретного студента чи групи студентів у розрізі академічної групи, намагаючись максимально орієнтуватись на індивідуальні здібності та цілі здобувача [12, с. 4], детермінує навчання за технологією коучингу як особистісно орієнтоване. І все ж почасти це наближує в цьому випадку роль викладача-коуча до функцій консультанта й координатора [1, с. 272]. Однак коучинг – це технологія мінімального втручання в процес самоосвітньої діяльності студента. Передусім коучинг – це продуктивна технологія модифікації поведінки й мислення здобувача, що націлена на розвиток уміння самостійно ухвалювати коректні, корисні навчальні рішення, знаходити вирішення проблем, діяти ефективно за складних обставин [1, с. 273; 4, с. 144-145]. Для мовного коучингу діють ті ж самі типові умови успіху, що й для інших різновидів. Формула мовного коучингу – це довірливі стосунки між членами групи й викладачем (коучем), у яких ключовою є співпраця й немає місця осуду, а запитання відкритого типу націлені на активізацію мисленнєво-мовленнєвої діяльності, саморефлексії тощо [5, с. 1956; 7; 11].

Діяльність викладача в технології коучингу часто пов'язують із функцією фасилітатора [3, с. 67]. О. Гаркуша та А. Щеглова підтримують думку інших дослідників щодо того, що для сучасного викладача функції фасилітатора й тьютора є найважливішими [1; 4]. Згадані дослідники фундаментальними в проблемному колі лінгвокоучингу вважають питання того, як «зробити вивчення мови водночас легким, цікавим та результативним» [1, с. 273]. Якщо звичайний викладач іноземної мови допомагає вивчати певну мову, то коуч допомагає студентові навчитися того, як саме потрібно вчити мову. У той час як викладач формує компетентність студента в граматиці, лексиці, говорінні, слуханні іноземною мовою, то коуч вибудовує загальні

компетентності, потрібні під час вивчення іноземної мови (англ. *study skills*) і установки щодо вивчення цільової мови (англ. *mindset*). Якщо поглянути на це в перспективі, то саме здатність вирішувати власні проблеми, знаходити унікальні рішення, сформовані стійкі звички вчити іноземну мову (системність і систематичність) – це те, що відрізняє успішного студента від неуспішного більше, аніж початковий рівень сформованості мовних компетенцій. І це якраз є сферою максимального впливу коуча. Загалом пересічний викладач іноземної мови допомагає виявити та виправити помилки, прямо вказуючи на «правильний» спосіб, як щось зробити / виконати. Але оскільки всі студенти індивідуальні за стилем навчання, життя, мовними цілями та мовними перешкодами (психологічного характеру), мовний коуч передусім зосередиться на розв'язанні індивідуальних проблем, не обов'язково прямо вказуючи на якийсь єдиний «правильний» спосіб їх вирішення.

Мовний коучинг – це прикладна методологія, яка інкорпорує основи коучингу в контекст вивчення іноземної мови. Роль мовного коуча полягає в підтримці студента й розширенні його можливостей впродовж того, як той самотійно, свідомо навчається. Мета мовного коучингового процесу полягає в тому, щоб допомогти студенту саморефлексувати та критично, об'єктивно оцінити свій рівень володіння іноземною мовою, а також допомогти йому визначити та ефективно використовувати інструменти, необхідні для прогресу в оволодінні цільовою мовою. Насправді коучинг не обов'язково вимагає індивідуального навчання, але завжди означає максимально індивідуалізований процес опанування іноземної мови з огляду на сильні та слабкі сторони особистості та вже наявних навчальних досягнень конкретного студента. Ідея коучингу якнайкраще відповідає ідеям суб'єктності навчання, диференційованому підходу, ідеї побудови індивідуальної траєкторії розвитку студента, уявленню про місце самотійної роботи студента в контексті кредитно-модульної системи з проєкцією на безперервну освіту та освіту впродовж життя тощо.

Окрім того, коучинг – відмінне рішення для навчання у форматі дистанційних технологій. Найважливіше, що розвиває студент з допомогою коучингових технологій – це метакогнітивні та металінгвістичні навички. Тобто коучинг як педагогічна технологія дає можливість пізнати, на відміну від суто викладання іноземної мови традиційним способом, як працює механізм вивчення мови, як налаштувати для себе правильну систему вивчення мови. Мовний коучинг насамперед зосереджується на бажаних результатах вивчення мови студентами, їхніх іншомовних комунікативних компетентностях з огляду на майбутнє професійне середовище та особисті потреби спілкування – на протигагу тому, щоб працювати із задалегідь визначеними цілями заняття, типовими для кожної академічної групи кожного нового навчального року (коли викладач працює згідно з розробленими конспектами занять чи відповідно до уніфікованих навчальних посібників).

У закордонній практиці мовний коуч і викладач іноземної мови – це дві різні професії з різними підходами до реалізації мети (кінцева мета – компетентнісне знання іноземної мови клієнтом / студентом). Утім, інтеграція коучингового підходу до викладання у ЗВО – як педагогічної технології – є цілком доцільним і сприятиме підвищенню ефективності навчання. Однак з обмеженою кількістю годин на аудиторне вивчення іноземної мови зробити процес викладання максимально індивідуалізованим, як того й вимагає коучинг, для викладача досить складно. До того ж викладачеві потрібен деякий час, аби визначити вихідний рівень знання іноземної мови конкретним здобувачем освіти й на основі цього надати покрокові рекомендації. А на все це знову-таки потрібен час. Тому оптимальними умовами для реалізації коучингової технології в парадигмі вивчення мови в ЗВО є:

- знання викладачами принципів коучингу (ідеально – спеціальні тренінги, курси, воркшопи, пройдені викладачем з метою навчання коучингових підходів до організації процесу навчання);
- ініціативність викладача та здобувача, спільне бачення ними мети навчання та середовище співпраці;
- позитивне налаштування викладача, віра в можливість кожного студента, психологічне вміння надихнути студента, вселити йому віру у власні сили;
- ідеально, якщо викладач володіє методами нейролінгвістичного коучингу та нейронаук у викладанні іноземних мов;
- корисними є знання викладача у сфері психолінгвістики, когнітивістики, лінгводидактики й методики навчання іноземних мов з урахуванням передового світового й вітчизняного досвіду;
- готовність студента виконувати інструкції викладача-коуча, довіряти його порадам, рефлексувати щодо того, які методи є ефективними, а які ні, як і щодо власного рівня знання мови (розуміння сильних і слабких сторін, індивідуальних потреб у вивченні іноземної мови тощо);
- робота в малих групах;
- готовність викладача працювати позаурочно, оперативно комунікувати, надавати необхідну підтримку (але лише щодо психологічної опори й скеровування студента в правильному напрямі, а не щодо намагання дати йому готові знання).

Важливим моментом є й те, що дослідники вважають найефективнішим здійснення коучингового супроводу тих здобувачів, вихідний рівень володіння яких англійською мовою має щонайменше позначку А2 згідно із Загальноєвропейськими рекомендаціями з мовної освіти [4, с. 144]. Якщо йдеться про університетський рівень застосування коучингових технологій, то він цілком адекватний для досягнення ефективності. Окрім того, оскільки свідоме ставлення, ініціативність, вміння саморефлексувати, розуміти свої потреби з вивчення іноземної мови тощо є важливими складовими продуктивного коучингу, то й за віковими

характеристиками здобувачів освіти час навчання в університеті є найбільш сприятливим для застосування мовного коучингу. Для післяуніверситетської освіти коучингові технології теж є відповідним способом вивчення мови.

Сам термін і принципи коучингу походять зі спортивної галузі. Тому, як і у випадку з тренуваннями, у мовному коучингу важливо підготувати студента до низки мовленнєвих ситуацій, які можуть йому трапитись як у приватному житті, так і з огляду на обрану професію. Набір цих мовних ситуацій для викладача-коуча більш доступний унаслідок його досвіду, який він бажає передати студентам. Водночас знання студента, як комунікувати в тій чи тій ситуації, уміння зорієнтуватись на випадок труднощів (наприклад, допомога словника, перекладача, іншої програми, яка допомагає вивчати мову тощо) сприятимуть подоланню невпевненості, що може виникнути внаслідок незнання того, у яку мовленнєву ситуацію студент може потрапити та якими тоді є цілі його мовленнєвої активності. Коучингова підготовка, що передбачає також деякий автоматизм відренованості іншомовних комунікативних навичок (наприклад, коли викладач повинен підготувати студента конкретно до участі в закордонній науковій конференції), дасть змогу здобувачеві почуватись упевненіше. Оптимальним варіантом проведення коучингу в ЗВО є консультації, що мають формат індивідуального супроводу здобувача під час освітнього процесу. Однак беручи до уваги те, що в навчальних планах час на консультації передбачений переважно тільки якщо є складання іспитів із дисципліни, реалізувати це буває складно. Залишається варіант планових консультацій згідно з індивідуальним графіком роботи викладача, однак це знову-таки вимагає додаткових зусиль, мотивованості, оскільки йдеться про надання коучингових послуг, які вимагають від викладача ширших компетенцій, додаткових знань, більших часових та інших ресурсних затрат, на безоплатній основі.

Висновки. Отже, мовний коучинг як педагогічна технологія – це процес викладання іноземної мови під керівництвом викладача, що спрямований на створення оптимального середовища й забезпечення сприятливих умов оволодіння цільовою мовою через співпрацю та продуктивне застосування інструментів психології й нейролінгвістики поряд із ефективним тренуванням навичок іншомовної комунікації для досягнення особистісно-професійних цілей знання мови, до яких прагне здобувач ЗВО. Лінгвістичний коучинг є комплексом спеціальних прийомів оволодіння іноземною мовою (або підвищення рівня володіння нею) з пріоритетом усвідомленого та концентрованого самостійного навчання в межах чітко визначених завдань, заснованих на партнерстві між студентом та викладачем-коучем. Подальші розвідки з теми доцільно організувати як емпіричні дослідження ефективності застосування провідних коучингових технологій під час викладання студентам ЗВО іноземної мови. Зокрема, йдеться про техніки SMART to GROW; SMART, PURE & CLEAR goals, GROWTH Targets [8] тощо.

Використана література:

1. Гаркуша О., Щеглова А. Лінгвокоучинг як ефективний метод викладання іноземної мови в немовному вищому навчальному закладі. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 50. 2022. С. 272–276.
2. Остафійчук О. Д. Інноваційні методи і технології викладання англійської мови. *Педагогічна освіта: теорія і практика*. 2021. Вип. 30. С. 286–298.
3. Постикіна Є. Г. Роль іноземної мови (англійської) за професійним спрямуванням в реалізації коучингу при підготовці майбутніх економістів у ВНЗ. *Zbiór artykułów naukowych*. 2017. С. 67–71.
4. Щур Н. Мовний коучинг як технологія навчання англійської мови професійного спрямування у нелінгвістичних ЗВО. *Вісник Київського національного лінгвістичного університету. Серія Педагогіка та Психологія*. 2020. Вип. 32. С. 143–150.
5. Akyildiz S. T., Semerci Ç. The cognitive coaching-supported reflective teaching approach in English Language teaching: Academic and permanence success. *Educational Research and Reviews*. 2016. Vol. 11. No 20. С. 1956–1963.
6. Grosseck M. D. Teaching, coaching, training – crosswords for someone, keywords in higher education for others. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*. 2014. Вип. 116. С. 1243–1247.
7. Ismatova M. S. Use of coaching technologies in auditorium training. *International Scientific and Current Research Conferences*. 2023. P. 1–5.
8. Morrison M. You need to be SMART to GROW. *Rapidbi*. 2011. URL: <https://rapidbi.com/you-need-to-be-smart-to-grow-growth-targets/>
9. Passmore J. *Excellence in Coaching: The Industry Guide* (3rd ed.). London; Philadelphia: Kogan Page, 2016.
10. Porras N. I., Díaz L. S., Nieves M. M. Reverse mentoring and peer coaching as professional development strategies. *Colombian Applied Linguistics Journal*. 2018. Vol. 20. No 2. P. 169–183.
11. Presbitero A. Foreign language skill, anxiety, cultural intelligence and individual task performance in global virtual teams: A cognitive perspective. *Journal of International Management*. 2020. Vol. 26. No 2. P. 100729.
12. Sherris A. Coaching language teachers. *CAL Digest*. 2010. Vol. 1. P. 1–4.
13. Van Nieuwerburgh C. *An introduction to coaching skills: A practical guide*. London : SAGE Publications, 2020. 240 p.

References:

1. Harkusha, O., Shcheglova, A. (2022). Lihvokouchynh yak efektyvnyi metod vykladannia inozemnoi movy v nemovnomu vyshchomu navchalnomu navchalnomu zakladi [Language coaching as an effective method of teaching a foreign language in a non-language higher education institution]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 50, 272–276 [in Ukrainian].
2. Ostafiihchuk, O. D. (2021). Innovatsiini metody i tekhnolohii vykladannia anhliskoi movy [Innovative methods and technologies of teaching English]. *Pedahohichna osvita: teoriia i praktyka*, 30, 286–298 [in Ukrainian].
3. Postykina, Ye. H. (2017). Rol inozemnoi movy (anhliskoi) za profesiinym spriamuvanniam v realizatsii kouchynhu pry pidhovtotvsi maibutnykh ekonomistiv u VNZ [The role of a foreign language (English) by professional direction in the implementation of coaching in the preparation of future economists at universities]. *Zbiór artykułów naukowych*, 67–71 [in Ukrainian].

4. Shchur, N. (2020). Movnyi kouchynh yak tekhnolohiia navchannia anhliiskoi movy profesiinoho spriamuvannia u nelinhvistychnykh ZVO [Language coaching as a technology for teaching professional English in non-linguistic higher education institutions]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetu. Seriia Pedagogika ta Psykholohiia*, 32, 143–150 [in Ukrainian].
5. Akyildiz, S. T., & Semerci, Ç. (2016). The cognitive coaching-supported reflective teaching approach in English Language teaching: Academic and permanence success. *Educational Research and Reviews*, 11(20), 1956–1963.
6. Grosseck, M. D. (2014). Teaching, coaching, training—crosswords for someone, keywords in higher education for others. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 116, 1243–1247.
7. Ismatova, M. S. (2023). Use of coaching technologies in auditorium training. *International Scientific and Current Research Conferences*, 1–5.
8. Morrison, M. You need to be SMART to GROW. Rapidbi. 2011. <https://rapidbi.com/you-need-to-be-smart-to-grow-growth-targets/>
9. Passmore, J. (2016). *Excellence in Coaching: The Industry Guide* (3rd ed.). London; Philadelphia: Kogan Page.
10. Porras, N. I., Diaz, L. S., & Nieves, M. M. (2018). Reverse mentoring and peer coaching as professional development strategies. *Colombian Applied Linguistics Journal*, 20(2), 169–183.
11. Presbitero, A. (2020). Foreign language skill, anxiety, cultural intelligence and individual task performance in global virtual teams: A cognitive perspective. *Journal of International Management*, 26(2), 100729.
12. Sherris, A. (2010). Coaching language teachers. *CAL Digest*, 1, 1–4.
13. Van Nieuwerburgh, C. (2020). *An introduction to coaching skills: A practical guide*. London: SAGE Publications.

Knysht T., Radavska O., Panchenko V. Coaching as a pedagogical technology of foreign language teaching in institutions of higher education

The modern paradigm of education is determined by the tendency to constantly improve the pedagogical skills of teachers across the entire educational vertical, in particular at the level of higher education. Those approaches to the organization of the educational process that make the learning environment and pedagogical interaction functional and practically oriented deserve special attention. That is why the etymologically foreign coaching technology in the context of Ukrainian education is gaining more and more recognition. The purpose of the article is to theoretically outline coaching as a pedagogical technology for teaching a foreign language in institutions of higher education based on the generalization of the existing experience of applying the coaching approach to stimulate foreign language competences of learners. The analysis of the literature showed that the niche of language coaching in terms of general coaching practices is developing almost the most intensively. The presented research defines the concept of language coaching, the specifics of language coaching technologies compared to traditional foreign language teaching are clarified. The conditions for the successful application of coaching technologies in higher education institutions are formulated and the obstacles that stand in the way of the application of language coaching in Ukrainian higher education institutions are foreseen. Coaching technologies during the teaching of a foreign language are a way of intensification of learning, a maximally individualized approach to the education of students of higher education. In addition, coaching, along with high teaching skills and perfect knowledge of the target foreign language by the teacher, is a sign of high qualification of the teacher. As a result of using coaching technologies, students learn to maintain control over their own language learning process and target processes of personal or professionally determined foreign language communication. Further research on the topic should be organized empirically in order to experimentally test the effectiveness of the use of coaching technologies when teaching foreign language to students of higher education institutions. In particular, we are talking about SMART to GROW techniques; SMART, PURE & CLEAR goals, GROWTH Targets.

Key words: *coaching, language coaching, pedagogical technology, higher education, foreign language, foreign language competence.*